

چکیده

مقدمه: با توجه به افزایش مخارج سلامت و نقش دولت در تامین مالی آن، این مطالعه به بررسی تاثیر اقتصادی افزایش سهم مخارج دولت در بخش سلامت با فرض ثبات مالیات‌ها و صرفاً از محل کاهش مخارج دولت در سایر بخش‌ها پرداخته است.

روش پژوهش: این مطالعه با استفاده از الگوهای تعادل عمومی قابل محاسبه به شبیه‌سازی اثرات افزایش سهم مخارج دولت در بخش سلامت بر اقتصاد ایران پرداخته است. در این مطالعه از ماتریس حسابداری اجتماعی سال ۱۳۹۰ ایران برای کالیبراسیون مدل استفاده شد. با استفاده از الگوهای برنامه ریزی غیرخطی و نرم افزار GAMS 2.5 تاثیر افزایش مخارج دولت در بخش سلامت بر متغیرهای کلان اقتصادی شامل کسری بودجه، تولید، اشتغال و رفاه خانوار شبیه‌سازی شد.

یافته‌ها: براساس یافته‌های مطالعه حاضر، بیشترین کاهش تولید به ترتیب در بخش صنعت، کشاورزی و خدمات رخ داد. با دوبرابر شدن سهم مخارج دولت در بخش سلامت، نرخ اشتغال این بخش 40.9 درصد افزایش یافت اما بیشترین کاهش نرخ اشتغال مربوط به بخش‌های خدمات و صنعت بود.

نتیجه‌گیری: با توجه به اینکه افزایش سهم مخارج دولت در بخش سلامت بدون استفاده از فضای مالی و اعمال سیاست‌های مالی طراحی شده منجر به کاهش تولید و رفاه اقتصادی می‌شود؛ به نظر می‌رسد دولت ایران باید با چندین استراتژی از جمله تامین مالی جمعی، تامین مالی سلامت را مورد بازنگری قرار دهد.

کلیدواژه‌ها: مخارج سلامت، تعادل عمومی قابل محاسبه، ایران